

Posudek magisterské diplomní práce

Alena Oharková:

Teorie ekologické modernizace- fakta a souvislosti.

Alena Oharková si pro svoji diplomní práci vybrala téma, které v českém (nejen) akademickém prostředí je tématem v podstatě nedotčeným. Ekologická modernizace tu tak postrádá nejen reflexi, ale chybí i ucelenější zpracování toho, co to ekologická modernizace vůbec je. Proto si autorka zaslouží pochvalu za volbu tématu.

Alena Oharková předkládá práci, která má 71 stran, je logicky strukturována a je psaná srozumitelným, kultivovaným jazykem. Autorka si dala za cíl přiblížit čtenáři ekologickou modernizaci (EM) prostřednictvím určitých, podle ní pro EM podstatných témat. Pro tento cíl vhodně zvolila metody hermeneutického čtení textu a tematické analýzy. Ve své práci autorka prokázala, že obě metody dobře ovládla a zde je obzvláště důležité zdůraznit, že autorka často pracovala s primárními či sekundárními texty v cizím jazyce. Prokázala tak, že je schopna pracovat s rozsáhlou zahraniční odbornou literaturou a orientovat se v ní.

Práce obsahuje úvod, kde autorka seznamuje čtenáře s důvody výběru tématu práce. Následuje kapitola cíle, kde autorka klade čtyři výzkumné otázky, na které se v následující práci snaží odpovědět. Ve třetí kapitole popisuje zvolené metodologie a definuje základní pojmy, s kterými v práci pracuje.

Samotnou analýza pak Alena Oharková provádí v následujících třech kapitolách, které každá zvlášť do jisté míry odpovídají i položeným výzkumným otázkám. V kapitole o teorii EM se autorka zabývá historickými souvislostmi vzniku EM, vývojem různých přístupů a snaží se čtenářům přiblížit různé definice a cíle EM. V kapitole o podmínkách EM se autorka zabývá kontextem EM, hlavními aktéry a jejich rolí v EM. U těchto dvou kapitol by někdo mohl namítnout, že jsou jakousi pouhou popisnou rešerší. Na obranu autorky je však důležité zdůraznit, že EM jakožto určitý přístup, nepředstavuje žádnou jasně vymezenou a definovanou školu myšlení a jednání, je to navíc přístup, který se vyvíjí v čase i prostoru. Autorka se v tomto přístupu musela zorientovat, vybrat stěžejní témata, autory, popsat a srovnat jejich často odlišné názory. A pak to ještě srozumitelně interpretovat ve své práci. A to se jí i za pomoci vhodně zvolených metod podařilo. Obě kapitoly tak nejsou jen popisným

převyprávění, ale jsou strukturovány, tak aby odpověděly na otázky, které si autorka na začátku položila.

V šesté kapitole o limitech a kritice EM, kde autorka za pomoci nejrůznějších autorů (Dunlap, Catton, Schnaiberg, Veblen či Beck) nastiňuje limity tohoto přístupu, je její více než popisný vklad zcela zřejmý.

V závěru Alena Oharková shrnuje své odpovědi na výzkumné otázky a zajímavým způsobem se zamýšlí nad tím, proč se koncept EM neetabloval i v českém prostředí.

Otázka k obhajobě:

Zkuste odpovědět na vaše původní diplomní téma. V čem se zásadně liší ekologická modernizace a trvale udržitelný rozvoj?

Celkové hodnocení práce:

V předložené práci Aleny Oharkové je důležité vyzdvihnout několik dvě věci. Za prvé, tato práce pokud vím, představuje nejucelenější přiblížení konceptu ekologické modernizace v českém jazyce. Jako taková je svým způsobem originální a přínosná. Za druhé, vzhledem k tomu, že není dostupná literatura v českém jazyce, autorka zpracovala i na diplomní práci nebývalé množství zahraniční odborné literatury, kterou sama aktivně vyhledávala, často i u v kontaktu se zahraničními autory konceptu EM.

Alena Oharková tak prokázala schopnost samostatné vědecké práce a její diplomní práce po obsahové a formální stránce splňuje všechny náležitosti. Diplomní práci doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení „výborně“, v rozmezí 16-18 bodů.

V Praze, 5.6. 2011

Mgr. Arnošt Novák